

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 354. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510717232/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

tildrage mig Velyndere ved min Poësie? — For-
 ønskte Poësie! Som en fuldkommen Døgenichts,
 havde jeg ved den levende Gud, endnu været lyk-
 keligere, end jeg har været som Johannes Ewald
 — Men det vil vi lade fare, og kun tale om Realit- 5
 eter —

Jeg beder Dem for Guds Skyld ikke at forstyrre
 den Lykke, som jeg haaber af mine Velyndere,
 ved saa fornærmende et Forslag, som det omtalte
 vilde være i en hver Andens Mund end Deres — 10
 Jeg troer endnu, at kunde fortjene mit Brød ved
 Arbejde, naar man vil give mig Anledning dertil
 — jeg haaber denne Anledning af Kongen — og om
 han giver mig den vil jeg altid ansee det for en
 Naade — men saa ussel er jeg ikke og bliver jeg 15
 aldrig, at jeg skulde ansee det for et Galanterie, om
 han gjorde mig til et Hospitals Lem — Skulde min
 bittere Trang, den yderste Fortvivelse bringe mig
 til at tage imod sligt et Tilbud, da beder jeg her
 høytidelig Gud forsøge mine timelige Ulyksallig- 20
 hed i det uendelige, om jeg nogentid oftere sætter
 Pen, til Papier, som Digter —

Jeg vil endnu kun erindre, at — da De veed mit
 Hjertes skjulte, kjæreste Tanker — at jeg da ikke
 kan begribe, hvorledes De kunde troe sligt et For- 25
 slag antageligt for mig — Er det — svar mig beste
 Ven, oprigtig — er det ikke kommet fra min
 Moder? — Det ligner hende —

Meeningen er, at jeg med den usigeligste Læng-
 sel seer ud efter Deres Svar, at De ikke har ind- 30
 givet nogen anden, som sørger for mit Vel, denne
 ulyksalige Idée — og at jeg i modsatte Fald for-
 sikkrer Dem høytidelig, at jeg vil anraabe Kongen
 selv umiddelbar om, ikke at straffe mig med saa
 forhaanende en Naade, da jeg ikke har forskyldt 35
 den og ved Gud foragter den af mit inderste
 Hjerte —

I Hensigt til mit sande Vel, beder jeg Dem tale
 med min Abrahamson, min Arendse, min Wissing